

het rooi van skaamte geword.

Tehielliem / Psalms 72:1 Van Shelomoh. O Elohiem, gee aan die koning u regte en u geregtigheid aan die seun van die koning. 2 Laat hy u volk oordeel met geregtigheid en u ellendiges met reg. 3 Die berge sal vrede dra vir die volk, en die heuwels, deur geregtigheid. 4 Hy sal aan die ellendiges van die volk reg verskaf, die kinders van die behoeftige verlos en die verdrukker verbrysel. 5 Hulle sal u vrees solank as die son skyn en solank as die maan daar is, van geslag tot geslag. 6 Hy sal neerdaal soos reën op die grasveld, soos buie – ’n hewige reën op die aarde. 7 In sy dae sal die regverdige bloei en volheid van vrede, totdat die maan nie meer is nie. 8 En hy sal heers van see tot see¹ en van die Rivier tot by die eindes van die aarde. 9 Die bewoners van dor plekke sal voor hom kniel, en sy vyande sal die stof lek. 10 Die konings van Tarshiesh en van die eilande sal geskenke aanbied, die konings van Sheva en Seva belasting aanbring. 11 Ja, al die konings sal hulle verlos van hom buig, al die nasies sal hom dien. 12 Want hy sal die behoeftige red wat daar roep om hulp, en die ellendige en wie geen helper het nie. 13 Hy sal hom ontfem oor die arme en behoeftige, en die siele van die behoeftiges sal hy red. 14 Hy sal hulle siel verlos van verdrukking en geweld, en hulle bloed sal kosbaar wees in sy oë. 15 Mag hy dan lewe! en mag hulle aan hom gee van die goud van Sheva en voortdurend vir hom bid; mag hulle die hele dag hom seën! 16 Mag daar volheid van koring wees in die land, op die top van die berge; mag die vrug daarvan ruis soos die Livanon; en mag hulle bloei uit die stad soos die plante van die aarde! 17 Mag sy naam vir ewig wees; mag sy naam uitspruit solank as die son daar is! En mag al die nasies in hom geseënd word, hom as geseënd prys! 18 Geseënd is Yahweh Elohiem, die Elohiem van Yiesraël, wat alleen wonders doen! 19 En geseënd is vir ewig sy voortrefflike Naam! En laat die hele aarde met sy grootheid vervul word! Amein, ja amein. 20 Hier eindig die gebede van Dawied, die seun

van Yieshai.

Tehielliem / Psalms 73:1 ’n Psalm van Asaf. Waarlik, Elohiem is goed vir Yiesraël, vir die wat rein van hart is. 2 Maar wat my aangaan, my voete het amper gestruikel, my voetstaple het byna uitgegely. 3 Want ek was afgunstig op die onsinniges toe ek die voorspoed van die afvallige mense sien. 4 Want daar is geen kwellings by hulle nie, gesond en vet is hulle liggaam. 5 In die moeite van sterflinge is hulle nie, en saam met ander mense word hulle nie geplaag nie. 6 Daarom is die trots om hulle soos ’n halssieraad, die geweld bedek hulle soos ’n gewaad. 7 Hulle ongeregtigheid² spruit voort uit vettigheid; die versinsels van die hart loop oor. 8 Hulle spot en praat in boosheid verdrukking; hulle praat uit die hoogte. 9 Hulle stel hul mond teen die hemel, en hul tong wandel op die aarde. 10 Daarom draai hulle mense hul hierheen, en waters in volheid word deur hulle geslurp. 11 En hulle sê: Hoe sou El dit weet, en sou daar kennis by die Allerhoogste wees? 12 Kyk, so is die afvallige mense, en altyd onbesorg vermeerder hulle die rykdom! 13 Waarlik, tevergeefs het ek my hart rein gehou en my hande in onskuld gewas. 14 Die hele dag tog is ek geslaan, en my tugtiging was daar elke môre. 15 As ek gesê het: Ek wil ook so praat – dan sou ek ontrou gewees het aan die geslag van u kinders! 16 Toe het ek nagedink om dit te verstaan, maar dit was moeite in my oë, 17 totdat ek in die afgesonderde plekke van El ingegaan en op hulle einde gelet het. 18 Waarlik, U stel hulle op gladde plekke; U laat hulle in puin val. 19 Hoe word hulle in ’n oomblik ’n voorwerp van verbasing, vergaan hulle, raak hulle tot niet deur verskrikkinge! 20 Soos ’n droom nadat ’n mens wakker word, o Yahweh, so verag U, as U waak, hulle beeld! 21 Toe my hart bitter gestemd en ek in my niere geprikkel was, 22 toe was ek dom en het niks gewet nie; ek was ’n dier by U. 23 Nogtans is ek voortdurend by U; U het my regterhand gevat. 24 U sal my lei deur u raad en my

¹ 72:8 Van die Middellandse See in die Weste tot die Dooië See in die Ooste.

² 73:7 Die bestaande teks, “hulle oë”, weerspieel ’n moontlike oorskryf-fout en “hulle ongeregtigheid” laat meer reg geskied aan die konteks.